

garderet, thi ingen vil turde røre dem, fordi de vil være under almindeligt Opsyn, om jeg saa maa sige, fra alle Partiers Side. Lad os derfor faa disse Oplysninger frem, saa vi ikke skal nøjes med, at det ærede Medlem siger: Jeg indestaar for det, samtidig med at et æret Medlem af dette Ting kan staa frem og sige, at han kan bevise, at man ikke kan stole paa de Udtalelser, som fremsættes fra netop den samme Kilde.

Anden Næstformand (Parkov): Naar den højtærede Minister om et Udtryk tilføjede: Jeg var lige ved at sige, maa jeg betragte dette Udtryk som ikke benyttet.

A. C. Mortensen: Det forbyr mig i høj Grad, at det ærede Medlem Hr. Pürschel vil fremdrage Sagen fra Mødet i Stoholm angaaende Forsyningen med Brød her i København. Thi jeg har ikke ved eet, men ved mange Vælgermøder i Viborg-Kredsen senere belært det ærede Medlem om, at til Trods for at Bagerstrejken herinde i København blev effektiv — lige saa effektiv, som den kunde være blevet under Generalstrejken —, forsynede Fællesbageriet i København Folk med Brød i saa vid Udstrækning, som det i det hele taget magtede; det bagte alt det Brød, det formaade, og solgte det til alle dem, der vilde købe. Derfor var det ærede Medlem Hr. Staunings stærke Udtryk ved Mødet i Stoholm fuldt ud berettiget. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ret i, at det var mig, der rejste Spørgsmaalet derude. Jeg gjorde det, fordi de konservative Partiers Kandidater ved en Række Vælgermøder i Forvejen havde fortalt Vælgerne, at inde i København vilde man sulte Befolkningen ud, dér vilde man nægte at levere Brød til andre end dem, der havde Fagforeningsbog. Da saa det ærede Medlem Hr. Stauning kom til Stede, spurgte jeg derom og fik det eneste rette Svar. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel skulde være tilfreds med dette Svar. Det lykkedes heller ikke det ærede Medlem Hr. Pürschel at skabe nogen som helst Misstemning blandt Vælgerne i Viborg-Kredsen ved stadig at køre frem med det Spørgsmaal, og det vil saavist ikke lykkes det ærede Medlem herinde i Tinget.

Stauning: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal jeg sige, at om Forsvaret, som jeg fører, er mat eller stærkt, kan for saa vidt være ligegyldigt. Det er højest sandsynligt, at den Helbredstilstand, hvori jeg befinder mig, frembringer et vist Indtryk af Mathed, men det er for saa vidt ligegyldigt.

Det, der er Hovedsagen, er, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at forelægge det allerringeste Bevis for, at Arbejdernes Fællesbageri i København kun har villet udlevere Brød mod Forevisning af Fagforeningsbog. Det er det ærede Medlem ikke i Stand til at bevise, og Paastanden derom har jeg stemplet med det rette Udtryk ved Mødet i Stoholm.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde nogle Bemærkninger om de militære Foranstaltninger og deriblandt den, at jeg i Dag skulde have sagt, at Automobilerne var udrustet med Vaaben. Jeg beklager, hvis jeg er kommet med denne Fortalelse, det har jeg ikke gjort noget Sted tidligere, og det har ikke været min Hensigt; jeg tror heller ikke, jeg har brugt dette Udtryk. Jeg har i hvert Fald ønsket at sige, at de var udrustet med Rækværk; det andet er urigtigt.

I øvrigt skal jeg, da det ærede Medlem Hr. Pürschel interesserer sig for Sandhedskærlighed i saa høj Grad, som han i Dag har gjort gældende, skænke det ærede Medlem et lille Eksempel, som han kan tygge paa til næste Gang, vi tales ved. I „Berlingske Tidende“ fandtes der i Juni 1920 et Opraab fra det konservative Folkeparti, hvori dette Parti, som det ærede Medlem tilhører, erklærer, at det konservative Folkeparti lige fra første Færd og uafslædig under alle denne Sags skiftende Faser har holdt det ubetingede Krav paa Flensborgs og det danske Mellemlesvigs Generhvervelse op for alle de andre Partier. Dette er positivt urigtigt. Fra den 23. Oktober 1918 og et Aarstid frem i Tiden stod det konservative Folkeparti paa et ganske andet Standpunkt. Det ærede Medlem kunde derfor passende begynde at prædike Sandhedskærlighed indenfor sit eget Parti.

Jeg takker den højtærede Justitsminister for Oplysningerne vedrørende Farmaceuterne. Det glæder mig, at Undersøgelser er i Gang med Hensyn til Farmaceuternes hele Stilling, og ligeledes, at den højtærede Minister kan erklære, at der ikke er givet noget Tilsagn til Apotekerne. Jeg haaber, et saadant Tilsagn heller ikke vil kunne gives; jeg haaber, at den højtærede Minister ved at se paa Lovens § 7 vil erkende, at en saadan Mulighed altsaa ikke foreligger, saaledes som Rygtet vil vide, at der allerede skulde være givet Dispensation.

Den højtærede Justitsminister er skuffet med Hensyn til min Stilling overfor de militære Spørgsmaal, siger han. Det er jokedeligt; men jeg tror, det er sket nogle Gange før, at den højtærede Minister er